

245

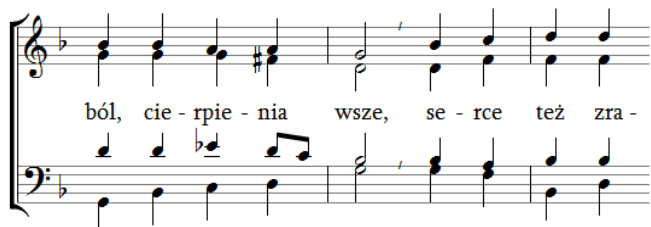
1. Ty Ba - ra - nka o - fia - rne - go
W swej mi - ło - ści da - łeś Je - go

Bo - że u - pa - trzy - łeś sam. Sy - na
by z Nim iść do krzy - ża tam.

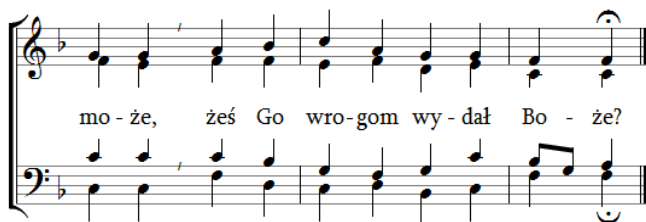

ból, cie - rpie - nia wsze, se - rce też zra -

ni - ły Twe. Czy zro - zu - mieć ktoś to

2. A w ciemności trzech godzin
 Twój Najmilszy wielbił Cię.
 Najdotkliwiej był zraniony
 gdyś oblicze zakrył swe.
 Gdy błagania wznosił sam
 Ty milczałeś Boże tam.
 Aby grzesznik był zbawiony,
 On był grzechem uczyniony.
3. On swe życie podarował
 by na krzyżu grzechy nieść.
 Za nas tak się ofiarował
 by Ci Boże wonność wznieść.
 Twe pragnienia spełnił tam,
 wypełniając wieczny plan.
 Stawił dzieci przed Twe serce,
 owoc bólu, strasznych cierpień.
4. I na zawsze już z błogością
 wciąż na Syna patrzysz Ty.
 Najwspanialszy przed wszystkimi
 siedzi On na tronie Twym.
 Chwały pieśń w nas ciągle brzmi
 Tobie aż po wieczne dni.
 Ojcze przyjm w Jezusie sławę,
 hołd i uwielbienie, amen.